

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218202939
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1218202939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: M., A., IČO: 043 55 211, O. X, J., K., Č. P., zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: M.P. I., L. XX, K., o zaplatenie 100 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.03.2019, č.k. 10Csp/36/2018-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu konajúcemu súdu dňa 22.03.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100 eur od 29.04.2015 do zaplatenia a zmluvnej pokuty v sume 12 eur. Žalobca dôvodil tým, že žalovaný prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk požiadal o poskytnutie úveru v sume 100 eur, pričom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 24.03.2015 (ďalej len „úverová zmluva“) mu poskytol úver v požadovanej sume (100 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v celkovej výške 128 eur do 28 dní od jeho poskytnutia; náklady úveru boli stanovené na 28 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok nespĺnil riadne a včas, stal sa jeho dlh splatným dňa 21.04.2015. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu záväzku prostredníctvom upomienok, na ktoré však žalovaný nereagoval, a preto mu vznikla povinnosť uhradiť sumu 12 eur za zaslané upomienky.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že sporové strany uzatvorili dňa 24.03.2015 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver v sume 100 eur, bez zbytočného odkladu odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním dojednanej peňažnej čiastky z účtu veriteľa v prospech účtu spotrebiteľa a záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť a zaplatiť mu celkovo sumu 128 eur, v lehote do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na jeho účet. Žalovaný zobral na vedomie, že hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) predstavuje 2290,09 % a priemerná hodnota RPMN 11,31 %. Žalovaný uzavretím úverovej zmluvy potvrdil, že mu bol poskytnutý formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ako aj zrozumiteľná, stručná a zreteľná informácia o RPMN a priemernej hodnote RPMN, rozhodcovská zmluva, pričom všetky dokumenty mali podobu elektronického dokumentu, boli vygenerované v užívateľskom profile spotrebiteľa na webovej stránke a žalovaný uzavretím zmluvy potvrdil prevzatie jedného rovnopisu zmluvy. Spotrebiteľ mal uzavretím

úverovej zmluvy vyhlásiť, že bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať.

4. Súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že žalobca nepreukázal, že žalovaný sa skutočne stal účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzoval žalobou uplatnený nárok. Žalobca nepreukázal uzatvorenie úverovej zmluvy so žalovaným, z ktorej by malo vyplývať, že žalovaný je nositeľom subjektívnej povinnosti zaplatiť žalovanú istinu. Táto zmluva bola uzatvorená použitím elektronických komunikačných prostriedkov, pričom komunikácia zo strany žalovaného mala byť zabezpečená len použitím prihlasovacích údajov cez webovú stránku žalobcu. Samotná okolnosť, že žalovaný bol v zmluve označený menom a priezviskom a údajom o rodnom čísle podľa mienky konajúceho súdu ešte neosvedčovala aj reálne poskytnutie finančných prostriedkov zo strany žalobcu. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovanému poskytol finančné prostriedky zodpovedajúce sume úveru prevodom na jeho bankový účet. Rovnako podľa mienky konajúceho súdu žalobca nepreukázal tvrdenú skutočnosť, že žalovaného vyzval na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok, ako aj zaslaním písomnej výzvy zo dňa 20.09.2017. Súd prvej inštancie preto z dôvodu neunesenia dôkazného bremena a nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného žalobu žalobcu, za aplikácie ustanovení § 1, § 2 písm. a), b), c) d) a e), § 12 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, § 488 a § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), zamietol.

5. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že v konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol ho v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Uvedol, že so žalovaným uzavrel dňa 24.03.2015 úverovú zmluvu a poskytol mu na jeho bankový účet krátkodobý úver v sume 100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť náklady spojené s úverom v sume 28 eur. Predmetná skutočnosť mala vyplývať z listinných dôkazov, ktoré založil do súdneho spisu ako prílohu žaloby. Z uvedených dôvodov namietal záver súdu prvej inštancie, že neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodu uplatňovaného nároku. Žalobca mal za to, že uplatňovaný nárok dostatočne preukázal práve listinnými dôkazmi priloženými k žalobe.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.05.2020 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu, na základe ktorej si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 100 eur spolu s príslušenstvom, a to špecifikovaným úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Žalobca podľa mienky konajúceho súdu nepreukázal, že žalovanému poskytol krátkodobý úver v sume 100 eur, ani že ho vyzval na úhradu záväzku prostredníctvom upomienok, resp. doručil mu výzvu zo dňa 20.09.2017 na úhradu dlhu, čím zároveň nepreukázal, že sa žalovaný stal účastníkom hmotnoprávneho vzťahu so žalobcom. Žalobca v odvolaní namietal zistenia a závery súdu prvej inštancie s tvrdením, že úver v sume 100 eur žalovanému poskytol na základe úverovej zmluvy, a to formou prevodu na jeho bankový účet, ktorá skutočnosť mala vyplývať z listín predložených spolu so žalobou. S uvedeným tvrdením žalobcu sa nemožno stotožniť.

10. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca k návrhu na začatie konania, ktorým sa začalo súdne konanie, pripojil okrem plnomocenstva udeleného B.. C. I. a výpisu z obchodného registra, i úverovú zmluvu, rozhodcovskú zmluvu, dohodu o zrážke z príjmov, ako aj VPPÚ. Na výzvu konajúceho súdu zo dňa 04.12.2018 (aby predložil dôkazy o uzavretí zmluvy so žalovaným a o odoslaní sumy úveru žalovanému, ako aj súvisiacu emailovú komunikáciu) žalobca založil do súdneho spisu predžalobnú

upomienku zo dňa 16.07., 22.07., 24.07. a 28.07.2015, ktorou mal žalovaného vyzývať na úhradu sumy v rozpätí od 253,70 eura do 256,22 eura z dôvodu, že „nedošlo k úhradám poplatkov za predĺženie splatnosti“, pričom predložil i listinu, v ktorej je pri mene žalovaného uvedené „stav: voči klientovi sú podnikané právne kroky; inkaso nedostupné; posudok: schválené pôžičky, zoznam platieb: 24.03.2015 suma 100 eur“, s príslušným variabilným symbolom a účelom platby. Treba priznať súdu prvej inštancie, že z takto predložených dôkazov nemal preukázané, že žalobca reálne poskytol peňažné plnenie žalovanému na základe úverovej zmluvy, a preto správne vyhodnotil nárok žalobcu ako nedôvodný pre neunesenie dôkazného bremena. Žalobca totiž ani po výzve konajúceho súdu nezaložil do spisu dôkaz (napr. výpis z bankového účtu) preukazujúci poskytnutie (prevod) finančných prostriedkov v sume 100 eur na bankový účet žalovaného; za taký dôkaz pritom nemožno považovať listinu vo formáte A4, obsahujúcu len strohé údaje o mene a priezvisku žalovaného, o stave (zrejme) v evidencii žalobcu, bez toho, aby z nej bolo minimálne zrejmé, že ide o oficiálny výpis z interného alebo iného účtu žalobcu, vzťahujúci sa k úverovej zmluve so žalovaným. Rovnako zo žalobcom predložených upomienok nemožno bez ďalšieho vyvodíť ich vzťah k úverovej zmluve, nakoľko tieto sa podľa ich obsahu majú vzťahovať k úhradám poplatkov za predĺženie splatnosti a ani jedna z nich žalovaného nevyzýva na vrátenie poskytnutého úveru v sume 100 eur (žalobca žiada o zaplatenie minimálne sumy 253,70 eura - pozn. odvolacieho súdu). Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal poskytnutie plnenia z úverovej zmluvy žalovanému. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 378 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

11. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).